

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 27 aprilie 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 11 august 2021, declarat de avocatul Igor Ciuru, în numele inculpatului

Bucila Maric xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Xxxx din 16.05.2016, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. a), c), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privare de dreptul de a desfășura activitate în domeniul circuitului substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 23.04.2019 – 27.04.2021,
instanța de apel: 30.06.2021 – 11.08.2021,
instanța de recurs: 29.10.2021 – 24.11.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 27 aprilie 2021, Bucila Maric a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 896 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Bucila Maric, la 12 aprilie 2018, orele 17:00, aflându-se în fața blocului de locuit de pe str. Xxxx din or. Xxxx, r-nul Xxxx, fiind în stare de ebrietate, în timpul unui conflict pe care l-a avut cu Lavreniuc Alexei, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale grave, i-a aplicat ultimului 2 lovituri cu pumnul în regiunea capului. În rezultatul loviturilor aplicate, Lavreniuc A.

a căzut jos, iar Bucila M. i-a mai aplicat aproximativ 5-7 lovituri cu piciorul în regiunea capului. În acest moment, de ei apropiat s-a apropiat Gruia Alexandr și a curmat acțiunile ilegale ale lui Bucila M., dându-l la o parte.

Conform raportului de expertiză nr. xxxx din 13.04.2018, moartea lui Lavreniuc Alexei, a.n. xxxx, a survenit în rezultatul unei traume cranio-cerebrale închise: fractura osului temporal pe dreapta, hematom epidural pe dreapta - cca 180 ml sânge închegat, compresia creierului, edem cerebral, comă cerebrală. La cadavrul Lavreniuc A. au fost depistate următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă, fractura osului temporal pe dreapta, hematom epidural pe dreapta, compresia creierului, edem cerebral, comă cerebrală, excoriația și edemul regiunii zigomatice stânga, echimozele ambelor brațe, cutiei toracice pe stânga, excoriațiile umărului stâng, abdomenului pe stâng, cotului drept - care au fost cauzale prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică în comun la vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că se aflau cu Lavreniuc A. în fața casei ultimului, unde au servit băuturi alcoolice. De ei s-a apropiat o persoană, pe care nu o cunoaște. Între el și Lavreniuc A. s-a iscat un conflict, urmat de îmbrânciri reciproce. El a plecat acasă, iar partea vătămată a rămas cu persoana respectivă. Personal nu i-a aplicat lovituri lui Alexei, partea vătămată nu a căzut jos în prezența lui, despre decesul ultimului a aflat a doua zi.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită totalmente prin probele administrate.

Astfel, succesorul legal al părții vătămate, Lavreniuc Andrei, a declarat că din spusele vecinilor a aflat că anume inculpatul l-a bătut pe Alexei. Conflictul a fost văzut de către vecina de la primul etaj, căreia îi spune Zinaida.

Martorul Gruia Alexandr a relatat că i-a văzut pe Bucila M. și Lavreniuc A., care serveau băuturi alcoolice, iar apoi între cei doi s-a inițiat un conflict, după care, el a plecat acasă și nu cunoaște cu ce s-a finisat cearta între cei doi. Nu a văzut cum Bucila M. l-a lovit pe Lavreniuc A. La urmărirea penală nu a declarat așa ceva. Nu cunoaște din care cauză în procesul-verbal din 29.05 2018 au fost introduse asemenea declarații.

Martorul Lavreniuc Galina a relatat că în ziua de 12 aprilie, a discutat cu partea vătămată, care i-a spus că Bucila M. s-a apropiat de el și l-a lovit în cap. La fel, locatarii din curtea casei ziceau că Bucila M. l-a lovit pe Lavreniuc A.

Martorul Șcerban Elizaveta a relatat că stătea la o masă din curtea casei, iar la masa de alături stătea inculpatul împreună cu partea vătămată Lavreniuc A. Bătaia nu a văzut-o, deoarece era poziționată la ei cu spatele, însă când s-a apropiat de partea vătămată, ultimul era doborât jos. Din spusele Oxanei Șcerban, care tot se afla la masă, a văzut cum inculpatul l-a lovit pe Alexei cu pumnii în față. Când s-au apropiat de partea vătămată, l-au stropit cu apă, apoi a venit ambulanța și medicii i-au acordat primul ajutor, după care Lavreniuc A. și-a revenit, ei l-au așezat pe scaun. Ultimul era conștient, iar ulterior a venit fratele lui și l-a ajutat să meargă la domiciliu.

Martorul Filiștinscaia Raisa a relatat că în curtea casei l-a văzut pe Lavreniuc A. împreună cu Bucila M., care întrebunțau băutura alcoolică și discutau cu voci ridicate. Dânsa a intrat în casă, iar peste 20 min. a venit vecina Elizaveta și i-a comunicat că

Bucila M. l-a omorât pe Lavreniuc A. A ieșit afară și l-a văzut pe ultimul doborât la pământ și-i curgea sânge din urechi, iar niște persoane îl stropea cu apă, încercând să-l readucă în conștiință. Inculpatul nu era pe loc, deoarece a fugit. Ulterior, ei au apelat ambulanța și poliția.

Vinovăția inculpatului se mai confirmă prin:

procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 03.12.2018 din care reiese că cercetării a fost supusă curtea din fața blocului de locuit din or. Xxxx str. Xxxx, careva elemente din beton nu au fost depistate;

conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 13.04.2018, efectuat la domiciliul lui Lavreniuc Alexei, situat în or. Xxxx str. Xxxx/5, r-nul Xxxx;

conținutul raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 13 aprilie 2018 din care rezultă că moartea lui Lavreniuc A., a.n. xxxx, a survenit în rezultatul unei traume cranio-cerebrale închise: fractura osului temporal pe dreapta, hematom epidural pe dreapta –cca 180 ml sânge închegat, compresia creierului, edem cerebral, coma cerebrală. La cadavrul Lavreniuc A. au fost depistate următoarele leziuni corporale: trauma cranio-cerebrală închisă, fractura osului temporal pe dreapta, hematumul epidural pe dreapta, compresia creierului, edemul cerebral, coma cerebrală, excoriația și edemul regiunii zigomatice stânga, echimozele ambelor brațe, cutiei toracice pe stânga, excoriațiile umărului stâng, abdomenului pe stânga, cotului drept- care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică în comun la vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viața. Totodată, s-a concluzionat că între leziunile corporale depistate și cauza morții este legătură cauzală directă. Și trauma cranio-cerebrală închisă cu fracturarea osului temporal pe dreapta pătimașului putea să-i fie provocată printr-o lovitură puternică cu piciorul în regiunea capului când Lavreniuc A. se afla în poziție orizontală, sau în rezultatul aplicării unei lovituri cu pumnul în regiunea zigomatică stânga cu căderea ulterioară a pătimașului și lovirii cu capul de un obiect contondent dur. Formarea acestei traume în rezultatul aplicării unei lovituri directe cu pumnul de către Bucila M. în regiunea temporală dreapta se exclude. Iar, luând în considerație caracterul traumei, referindu-se la circumstanțele cazului, rezultatele investigațiilor de laborator, se socrate că pătimașul, după primirea traumei a supraviețuit în jur de 10 ore. Moartea lui Lavreniuc A. a survent cu aproximativ 14-18 ore înaintea cercetării cadavrului (cadavrul a fost cercetat la orele 22.00 pe data de 13.04.2018). La examenul toxicologic, în sângele cadavrului s-a depistat alcool etilic de 2,46%, în urină 4,26%, prin urmare în momentul primirii traumei, Lavreniuc A. se afla în stare de ebrietate alcoolică gravă;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 14 aprilie 2018, prin care se constată că la Bucila M, a.n. xxxx, s-a depistat o echimoză masivă în regiunea antebrațului drept, excoriații mici în regiunea spatelui, coapsei dreapta, ambilor genunchi – care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor obiecte contondente dure, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Totodată, leziunile corporale depistate la Bucila M. puteau să se formeze în timpul unei lupte cu altă persoană, în momentul unor lovituri sau lovire de la obiecte contondente dure cu o

putere fizică medie, iar formarea acestor leziuni corporale în rezultatul căderii libere de la înălțimea corpului sau în rezultatul automutilării se exclude. Și echimoza în regiunea antebrăzului drept putea fi cauzată în rezultatul aplicării unei lovituri cu un obiect contondent dur, sau în rezultatul căderii accelerate cu lovire de un obiect contondent dur.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, periculoasă pentru viață care a provocat decesul victimei.

Poziția de nevinovăție a inculpatului este una neveridică, deoarece nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea acestuia, întrucât probele prezentate și anume declarațiile martorilor care declară ferm că anume Bucilă M. în urma unui conflict i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele în regiunea capului lui Lavreniuc A., a medicului care a declarat că la momentul acordării primului ajutor, Lavreniuc A. avea excoriații pe cap și curgea sânge, precum și celelalte probe apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, și care au dovedit incontestabil comiterea de către acesta a infracțiunii incriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 12 la 15 ani, anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse, se caracterizează negativ, potrivit cazierului contravențional a comis contravenții ca înjuria și huliganism nu prea grav, pentru care a fost sancționat, este apt de muncă, însă nu este angajat în câmpul muncii, este celibatar și nu are persoane la întreținere, nu a întreprins măsuri de a compensa prejudiciul cauzat, nu o singură dată diferit justiției pentru comiterea infracțiunilor inclusiv comise prin agresiune fiind sancționat penal și contravențional, însă concluziile de rigoare nu și-a făcut, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, cele agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie atenuată pedeapsa până la minimum.

Apelantul a invocat că nu a comis infracțiunea incriminată, iar în sentință sunt indicate declarațiile martorilor pe care nu i-a văzut niciodată.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 11 august 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond este una legală, bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept a speței.

Deși în instanța de fond și cea de apel, inculpatul a negat acuzațiile aduse și a susținut că în ziua incidentului între el și Lavreniuc A. se iscase un conflict, soldat cu îmbrânciri reciproce, iar în momentul când de ei se apropiase o persoană, el plecase acasă, vinovăția lui și-a găsit confirmare prin probatoriul administrat:

declarațiile succesului părții vătămate Lavreniuc Andrei;

declarațiile martorului Lavreniuc Galina precum că Lavreniuc A. a fost lovit de către Bucila Maric în regiunea capului, iar în ziua următoare l-a găsit acasă, jos la podea, fără semne de viață, anunțând poliția;

declarațiile martorului Gruia Alexandr, martor ocular, care a comunicat că a fost prezent la conflictul dintre Bucila M. și Lavreniuc A., dar nu cunoaște despre finalitatea lui;

declarațiile martorului Șcerban Elizaveta a comunicat că a văzut momentul în care Bucila M. și Lavreniuc A. ședeau la o masă, neobservând însă îmbrâncheala dintre ei, întrucât fusese poziționată cu spatele, dar începutul cărei o văzu Șcerban Oxana, care ședea cu ea la o masă și care i-a comunicat, că inculpatul l-a lovit pe Lavreniuc A. în față, ulterior văzându-l doborât la pământ, stropindu-l cu apă peste față, iar lucrătorii medicali de la ambulanță acordându-i ajutor medical, după care fratele său l-a condus acasă;

declarațiile martorului Filiștinscaia Raisa a comunicat că aproximativ cu doi ani în urmă, în curtea casei, îi văzu pe Lavreniuc A. cu Bucila M., care întrebunțau băuturi alcoolice, purtând discuții pe un ton ridicat, după care, vecina Elizaveta i-a comunicat, că Bucila M. l-ar fi omorât pe Lavreniuc A., iar ieșind afară, îl văzu pe acesta doborât jos, cu urechile însângerate, a chemat ambulanța, care i-a acordat ajutor medical, după ce fratele său l-a condus acasă, în seara zilei următoare pe la orele 19:00, văzându-l pe Lavreniuc A. jos la podea, fără semne de viață;

informația telefonică parvenită în SG al IP Xxxx la 13.04.2018 orele 19:25, privind depistarea la domiciliul lui Lavreniuc A. din or. Xxxx, str. Xxxx/5 a cadavrului acestuia;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.04.2018 și anexele foto fiind fixată poziționarea cadavrului;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 14.04.2018 se determină echimoză masivă în regiunea antebrățului drept, excoriații mici în regiunea spatelui, coapsa dreapta, ambilor genunchi, ce au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor obiecte contondente dure, posibil în timpul și circumstanțele indicate, calificându-se ca vătămări corporale neînsemnate. Leziunile corporale depistate la Bucila M. puteau să se formeze în timpul unei lupte cu altă persoană, în momentul unor lovituri sau lovire de obiecte contondente-dure cu o putere fizică medie. Formarea acestor leziuni corporale în rezultatul căderii libere de la înălțimea corpului sau în rezultatul automutilării se exclude. Echimoza în regiunea antebrățului drept putea fi cauzată în rezultatul aplicării unei lovituri cu un obiect contondent dur, în rezultatul căderii accelerate cu lovirea de un obiect contondent dur;

procesul-verbal din 05.06.2018, de la asistentul medical superior a IMSP CS Xxxx, Romaniuc Liudmila a fost ridicată cartela medicală pe numele lui Bucila M.;

raportul de expertiză psihiatrică judiciară nr. xxxx din 01.10.2018 s-a constatat, că Bucila M. în timpul săvârșirii infracțiunii înscrinate, nu suferea de careva boli psihice cronice sau de tulburări psihice temporare (inclusiv stare de efect patologic), dispunând de capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale;

procesul-verbal din 03.12.2018, cu anexele foto, a fost cercetată curtea din fața blocului de locuit din str. Xxxx, or. Xxxx, în rezultatul cărei nu s-au depistat careva elemente de beton.

Astfel, probele administrate în prezenta cauză, permit de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal, or, baza probantă administrată pe caz, cert a denotat intenția cu care a acționat în comiterea faptei imputate, fapt ce face absolut nefondată solicitarea achitării lui de sub învinuirea formulată.

Acțiunile inculpatului se caracterizează prin intenție directă față de cauzarea vătămarilor corporale grave, el prevăzând urmările prejudiciabile ce pot surveni ca urmare a maltratării victimei în regiunea capului ca organ vital principal, dar considerând în mod ușuratic, că ele vor putea fi evitate și imprudență față de urmările prejudiciabile survenite, în consecință, fapta lui fiind una intenționată.

În susținerea acestei concluzii sunt depozițiile martorilor: Șcerban Elizaveta care din spusele Oxanei Șcerban cunoaște despre maltratarea victimei de către inculpat; Lavreniuc Galina, cărei victima i-a comunicat, că a fost lovit de către Bucila M. în regiunea capului, în ziua următoare constatându-i decesul și medicului de pe ambulanță Malancici Larisa, ce a confirmat starea în care se afla victima la momentul examinării, având excoriații în regiunea capului pe care le-au prelucrat, aflând din spusele celor prezenți, că a fost bătut de către o persoană de etnie romă.

De altfel, însăși inculpatul a recunoscut că urmare a conflictului cu Lavreniuc A., s-au îmbrâncit reciproc. În ce privește mecanismul apariției vătămarilor corporale grave, depistate la cadavrul Lavreniuc A., acestea au fost suficient de clar descrise în raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx din 13.04.2018, potrivit cărui, moartea acestuia a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise, cu fractura osului temporal pe dreapta, hematom epidural pe dreapta c-ca 180 ml sânge închegat, compresia creierului, edem cerebral, coma cerebrală; având traumă cranio-cerebrală închisă, fractura osului temporal pe dreapta, hematom epidural pe dreapta, compresia creierului, edem cerebral, comă cerebrală, excoriația și edemul regiunii zigomatice stânga, echimoze pe ambele brațe, cutia toracică pe stânga, excoriații la umărului stâng, abdomen pe stânga și cotului drept - care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică în comun ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Între leziunile corporale depistate și cauza morții fiind o legătură causală directă.

Totodată, potrivit concluziilor experților legiști, trauma cranio-cerebrală închisă cu fracturarea osului temporal pe dreapta putea fi provocată printr-o lovitură puternică cu piciorul în regiunea capului, când Lavreniuc A. se afla în poziție orizontală, sau în rezultatul aplicării unei lovituri cu pumnul în regiunea zigomatică stânga cu căderea ulterioară a pățimașului și lovirea cu capul de un obiect contondent dur.

La fel, experții au exclus formarea acestei traume în rezultatul aplicării unei lovituri directe cu pumnul de către Bucila M. în regiunea temporală dreapta, după primirea vătămarilor corporale pățimașul supraviețuind în jur de 10 ore. La examenul toxicologic în sângele cadavrului depistându-se alcool etilic 2,46 %, în urină 4,26 %, în

prin urmare în momentul primirii traumei Lavreniuc A. se afla în stare de ebrietate alcoolică.

Respectivele concluzii medico-legale, exclud totalmente versiunea inculpatului că în urma îmbrâncelii cu victima și aplicarea acestui doar a unei singure lovituri cu pumnul în regiunea capului, acesta ar fi putut prin cădere să-și cauzeze careva leziuni corporale ca urmare a lovirii de un obiect dur, cu atât mai mult, că la locul faptei, n-au fost depistate careva bucăți de beton sau alte obiecte dure.

În același context, se exclude și versiunea referitor la posibilitatea primirii ulterioare de către victimă a careva vătămări corporale ce i-ar fi cauzat decesul, or din declarațiile martorilor, după revenirea acestui în locuință, mai mult nimeni nu l-a mai văzut, decât în ziua următoare când l-au depistat decedat; perioada de timp stabilită de experți, în care îi survenise decesul, corespunzând celei în care el a fost maltratată de către inculpat; iar multitudinea vătămarilor corporale, inclusiv trauma cranio-cerebrală închisă ce a fost cauzată prin aplicarea loviturii cu piciorul în regiunea capului, în timpul poziționării orizontale a victimei, denotă caracterul intenționat a faptelor comise de inculpat.

În atare împrejurări, argumentele invocate de apărare referitor la lipsa bazei probante ce i-ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, sunt absolut declarative și lipsite de temei real, or tocmai că probele nominalizate mai sus îi confirmă integral vinovăția.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 Cod penal ce ține de scopul ei în restabilirea echității sociale întru prevenirea continuării activității criminale atât de către cel vinovat, cât și de alte persoane, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate la art. 75 Cod penal, luând în considerație caracterul social periculos și prejudiciabil a faptei comise, ce se încadrează la categoria infracțiunilor grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii, atitudinea inculpatului față de urmările survenite, nefiind la prima abatere de legea penală, anterior fiind supus și răspunderii contravenționale, ceea ce denotă nedorința de corectare, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsii închisorii ce urmează a-i fi stabilită, ca o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi, sunt apărate, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

5. Avocatul Igor Ciuru declară recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul invocă că declarațiile martorilor nu indică direct că Bucila M. a acționat în mod intenționat, în vederea cauzării vătămarilor corporale grave părții vătămate.

Niciun martor nu a menționat că inculpatul ar fi aplicat vreo lovitură cu piciorul părții vătămate și drept urmare, constatarea organului de urmărire penală că *”după care i-a mai aplicat 5-7 lovituri cu piciorul în regiunea capului, acțiuni ce au fost curmate de Gruia Alexandr”*, nu sunt susținute de vreo probă.

Mai mult, din declarațiile lui Gruia A. nu s-a confirmat versiunea invocată de organul de urmărire penală.

Subsecvent, experții legiști nu exclud posibilitatea provocării traumei și în rezultatul căderii și lovirii cu capul de un obiect dur contodent, trauma cranio-cerebrală închisa cu fracturarea osului temporal pe dreapta putea fi provocată printr-o lovitură puternică cu piciorul în regiunea capului, când Lavreniuc A. se afla în poziție orizontală sau în rezultatul aplicării unei lovituri cu pumnul în regiunea zigomatică stânga cu căderea ulterioară a pățimașului și lovirea cu capul de un obiect contodent dur.

Drept urmare, instanțele nu au ținut cont de faptul că trauma cranio-cerebrală la partea vătămată putea să apară și în rezultatul căderii ulterioară a pățimașului și lovirea cu capul de un obiect contodent dur.

Atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată nu au răspuns la întrebarea, dacă după ce partea vătămată Lavreniuc A. a refuzat spitalizarea și s-a întors acasă în stare de ebrietate și până la decesul acestuia, putea să se lovească în cădere de vreun obiect dur contodent din domiciliul său.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, privind faptele incriminate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate, Lavreniuc Andrei, martorilor Lavreniuc Galina, Gruia Alexandr, Șcerban Elizaveta, Filiștinscaia Raisa, informația telefonică parvenită în SG al IP Xxxx la 13.04.2018, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.04.2018 și anexele foto, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 14.04.2018, procesul-verbal din 05.06.2018, de la asistentul medical superior a IMSP CS Xxxx, raportul de expertiză psihiatrică judiciară nr. xxxx din 01.10.2018, procesul-verbal din 03.12.2018, cu anexele foto privind cercetarea la fața

locului, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În aspectul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar că: „*experții legiști nu exclud posibilitatea provocării traumei și în rezultatul căderii și lovirii cu capul de un obiect dur contodont, trauma cranio-cerebrală închisă cu fracturarea osului temporal pe dreapta putea fi provocată printr-o lovitură puternică cu piciorul în regiunea capului, când Lavreniuc A. se afla în*

poziție orizontală sau în rezultatul aplicării unei lovituri cu pumnul în regiunea zigomatică stânga cu căderea ulterioară a pățimașului și lovirea cu capul de un obiect contondent dur.

Drept urmare, instanțele inferioare nu au ținut cont de faptul că trauma cranio-cerebrală la partea vătămată putea să apară și în rezultatul căderii ulterioară a pățimașului și lovirea cu capul de un obiect contondent dur.

Atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată nu au răspuns la întrebarea, dacă după ce partea vătămată Lavreniuc A. a refuzat spitalizarea și s-a întors acasă în stare de ebrietate și până la decesul acestuia, putea să se lovească în cădere de vreun obiect dur contondent din domiciliul său”, nu au fost invocate și în apel (pct. 3., 5. din decizie).

Prin urmare, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele nu au admis vreo eroare gravă de fapt, care să le fi afectat soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Ciuru împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 27 aprilie 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 11 august 2021, în privința inculpatului Bucila Maric xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 decembrie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico